

PICOWAĆ (1) *vb impf*

1 sg *praes* picuję.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

Zaopatrywać wojsko w żywność i paszę; pabulari Calep, Cn; copiar, frumentari Cn: Pabulor – Picuię. Calep [744a]; [picuię/ pabulor, frumentor. Volck Qqq2v].

Formacja współrzenna: napicować.

Cf 1. PICA, PICOWANIE, PICZOWANY

MN